

אכלו בוסר...

האם שהופתעה. אחו של החייל שלום כחן שהרצליה שנעצר כחשוד בהשתייכות לכנופיות הפורצים הצעירים האם הגוברים כי פועלת, אינה חאמינה שגנה מעורב בפרשה.

האב המאמין. אביו של אריה סגל, אחד החשודים, מאמין כי בנו אריה נפל קרבן לעלייה חסרת יסוד. הוא מוכן לחילוס בכל האמצעים להוכחת צדקתו של בנו הנכה.

האם שהתיאשה. חנה מלאך, אחו של עמוס מלאך, החשוד בהשתייכות לכנופיות הפורצים, שפצע את דנה אלולוף, אינה רוצה להכירו, רוצה שישלח לבדיקה פסיכיאטרית.

אשמה היא האחירה הכללית במדינה, של גניבות, גנבוים. עמוס יועמד עכשיו במבחן של פסיכיאטור, שיקבע מה גרם לסטייתו. לנו אין יותר מה לעשות איתו. הוא לא יחזור יותר לביתו, איננו רואה גם טעם להוציא כסף ולהיכנס לחובות, כדי להעמיד לו עורך-דין.

הביא לכנופיה את שמעון (ג'ימי) יוניס, איש הערבה לשעבר ותושב ירושלים. עמוס הביא את חברו יורם בורגשטיין (20). בורגשטיין, חיל בחיל הים, הוא בן ל' משפחת פועלים אמידה הגרה בשיכון נוה עובד בהרצליה. האם היא עובדת סוציאלית והאב הוא פועל בבית-חרושת כותנה. יורם היה ידוע כמופרע בנפשו, שאף בילה חר' שים מספר במוסד סגור.

בתקופה קצרה הספיקו הסירונים במקצוע להפיל את חתומם על שוטרי מחוז תל-אביב, שלא יכלו לפענח את תעלומות ה' פריצות, מפני שלא הכירו את שיטות ה' עבודה וטכניקות האצבעות של הארבעה. ה' כנופיה גנבה מכשירי הקלטה, מכשירי הס' רטה, מכשירי רדיו ומצרכים אחרים. כל הגניבות היו מבוצעות במכוניות גנובות. בין פריצה לפריצה היו אנשי הכנופיה מבליים בחברת חברים בקונדיטוריה של שפירא, ברחוב הראשי בהרצליה, מבקרים לעיתים תכופות בבר היקר של מלון תד' מור, משתעשעים שם בחברת נערות הבית.

*** זיידים במשטרה ***

אריה סגל נעצר על-ידי המשטרה, אחרי שעמוס מלאך מסר בחקירה כי היה מעורב במכירת מכונית-הסרטה, שנגנבה ביד מנו מאולפני ההסרטה בהרצליה. הוא טען כי פנה לסגל, הציע לו למכור את המכונית תמורת קומיסיון. סגל הסכים.

אחרי שהתבררה הפרשה, והמכונית נמצאה בתגותו של סוחר רמת-גני, שוחרר סגל כד' מעצרו. למחרת, ביום השבת, הוא נעצר חוקריו שסגל גם השתתף אתו בכמה פריצות. אולם סגל טען כי כל הסיפור לא היה אלא עלילה, וכי מלאך רצה לסבך את חבי ריו ככל האפשר.

עצור נוסף בשל זיידויו של מלאך הוא בנימין נורי (20). נורי, בנו של נכה-מלחמה העובד במועצה המקומית כמדריך מודעות, פתח לפני זמן קצר במרכז המושבה חנות קטנה לתיקון מנעולים ואפניים. כנראה ש' נורי היה מעורב במכירת הרכוש שגנבה כנופיותו של מלאך. הוא שוחרר ממעצרו, יהיה כנראה עז-המדינה במשפט שיתנהל נגד הכנופיה.

המשטרה ביקרה גם בבתיהם של בני טובים אחרים במושבה. אלה נחקרו, אך לאחר שלא נמצאו כל קשרים בינם לבין הכנופיה, לא נעצרו כלל. אולם באיזו דרך שהיא הגיעו שמועותיהם של אלה לעיתוני ה' ערב, שפירסמו כאילו גם הם נעצרו.

אחד מאלה היה רמי דוכנה (20), נהג מונית, בנו של אחד מותיקי המושבה. הוא נחקר עוד באותו לילה בו נפצעה ריגה אללוף, אחרי ששוטרים גילו את מוניתו ליד מלון תדמור וסברו כי כתמי הבוץ ש' עליה הם כתמי דם. כשנוכחה המשטרה ב' סעותה הוצא רמי ממהלך החקירה.

*** "אשמה האזורה הכללית..." ***

המהלומות הכבדה ביותר, כתוצאה מגילוי כנופיות הצעירים - שהיא ה' כנופיה המאורגנת הראשונה של צעירים בני טובים לידיהארץ שנחגלה במדינה, מחוץ לכנופיות נערי השמיניות שלא היו אלא חר' בבים - פגעה בהורים של הצעורים. בריאותם של רוב ההורים נפגעה עקב הגילויים. אביו של נידרמן לקה בהתמר-טות עצבים, הועבר לבית-חולים. רפאל מלאך, אביו של עמוס, עזב את ביתו לכמה ימים. אחרים נמצאים בהשגחת רופאים. חלק מן ההורים סירבו בעקשנות להאמין כי בניהם מעורבים בעבירות המיוחסות להם. רק אמו של עמוס מלאך השלימה כמעט, עם גורל בנה. "עמוס בחר לו בעצמו את דרכו. אנחנו גמרנו עמו. אם עשה מה ש' עשה עליו לקבל את המדע לו", אמרה.

"הוא בחור צעיר, מוכשר ויפה. חיוננו אותו במיטב יכולתנו וניסינו לתת לו את כל מאויי ליבו", אמרה האשה המשכילה והנמרצת: "אחרי שנעצר בלונדון הראשונה, כשהייתה לגנוב מכונית, השתדלנו בכל ה' צורות להסביר לו את הדרך הנכונה בכל ה' אינני רואה כי אנחנו אשמים במה שקרה.

הביא לכנופיה את שמעון (ג'ימי) יוניס, איש הערבה לשעבר ותושב ירושלים. עמוס הביא את חברו יורם בורגשטיין (20). בורגשטיין, חיל בחיל הים, הוא בן ל' משפחת פועלים אמידה הגרה בשיכון נוה עובד בהרצליה. האם היא עובדת סוציאלית והאב הוא פועל בבית-חרושת כותנה. יורם היה ידוע כמופרע בנפשו, שאף בילה חר' שים מספר במוסד סגור.

בתקופה קצרה הספיקו הסירונים במקצוע להפיל את חתומם על שוטרי מחוז תל-אביב, שלא יכלו לפענח את תעלומות ה' פריצות, מפני שלא הכירו את שיטות ה' עבודה וטכניקות האצבעות של הארבעה. ה' כנופיה גנבה מכשירי הקלטה, מכשירי הס' רטה, מכשירי רדיו ומצרכים אחרים. כל הגניבות היו מבוצעות במכוניות גנובות. בין פריצה לפריצה היו אנשי הכנופיה מבליים בחברת חברים בקונדיטוריה של שפירא, ברחוב הראשי בהרצליה, מבקרים לעיתים תכופות בבר היקר של מלון תד' מור, משתעשעים שם בחברת נערות הבית.

*** הלם כמושכה ***

בהרצליה, המושבה הגדולה (20 אלף תושבים) והמפגרת, נפלה הידיעה על גילוי כנופיות פורצים מבני-הטובים של המושבה, כרעם ביהו. ימים מספר אחרי תפיסתם של מלאך וניידרמן, החלו שוטרי המושבה לבקר בבתים רבים של תושביה הותיקים של הרצליה. הורים רבים קיבלו התקפות עצבים, כאשר הופיעו ה' שוטרים בביתם לקחת את בניהם לחקירה. כליל השבת האחרון הופיעו השוטרים בביתה של משפחת כהן, בשכונת נחלת עדה. אב המשפחה, המתגורר בהרצליה זה 16 שנה, הוא צורף לאימדי. האם עובדת כ' פועלת בבית-חרושת זה 14 שנים רצופות. השוטרים חיפשו את שלום כהן (21), מכר גאי בחיל האוויר.

ההורים לא הבינו לשם מה מחפשת המש' טרה את בנם. "אנחנו אנשים עמלים", ספרה האב, "אין לנו יום הולדת ולא חג. אנחנו פועלים, כל המושבה מכירה אותנו. שלום בני הוא ילד זהב. אף פעם לא שמעתי על הילד שלי שום דבר רע. הוא לא הולך לאף מקום ואין לו חברים רעים. הוא למד בבית-הספר המקצועי מס' פיון בתל-אביב. כשהיה בן 12 עבר עליו אסון קשה, כש' אוטו דרס אותו ברחוב והוא נפצע קשה ברגלו".

המושכה האם: "אני לא יודעת למה עצרו את שלום. כל הלילות, כבר אנחנו לא ישנים. עמוס מלאך היה מכיר שלו. עמוס הביא פעם טקסי לשכונה. הילדים סיפרו למשטרה, אבל לשלום לא היה כלום בזה. אני לא מבינה? אם יש אחד גנב, למה סוחבים את כולם?"

למה סוחבים את כולם? לא פחות מופתע היה יצחק סגל, נהג מונית מותיקי הרצליה. סיפר סגל על מה

ערכה היסוס בבתיהם ועצרה חלק מהם. כשהובא מלאך למחרת לפני השופט דב זוהר בתל-אביב, היו המלים הראשונות ש' השיע עמוס השופט: "אני מבקש בדיקה פסיכיאטרית, אני עצבני מאוד."

*** שיתוק בגדי צעיר ***

טענתו זו של עמוס מלאך לא היתה משוללת יסוד. עמוס הוא צעיר מופרע. ילדותו עברה עליו בבית מבודד בפרבר מרוחק של הרצליה, שם הקימו חנה ורפאל מלאך את ביתם הגואה לפני 22 שנה. כבר מילדותו היה עמוס מוכשר מאוד. אולם ביום הולדתו ה'11 פגע בו אסון קשה. הוא לקה בשיתוק-ילדים, שהשאירה בו את חות' מה לגנא. הוא הפך נכה באחת מרגליו. נכותו הפריעה לעמוס בהגשמת חליו מותיו, הולידה בו תסביך-נחיתות קשה. אח' רי שסיים את בית-הספר העממי בהרצליה, עבר לבית-הספר המקצועי למכונאות של אורט בנתניה. משם רצה להתחיל בקריירה צבאית, ללמוד בפנימייה הצבאית חיפה. הוא עבר בהצלחה את כל הבחינות, אולם נפסל, לבסוף, בגלל נכותו.

גם כצבא קיבל עמוס תפקיד משני, בגלל סוג בריאותו, כנשק באחד המחנות הס' מוכים לתל-אביב. הוריו, שהרגישו באי' היציבות שבו, רצו תחילה לרכוש לו אוטו, בחקרה להרגיעו. אולם עמוס היה כמעט תמיד ממורמר, ומלא טענות שנבעו מהת' אכזרות הטבע אליו.

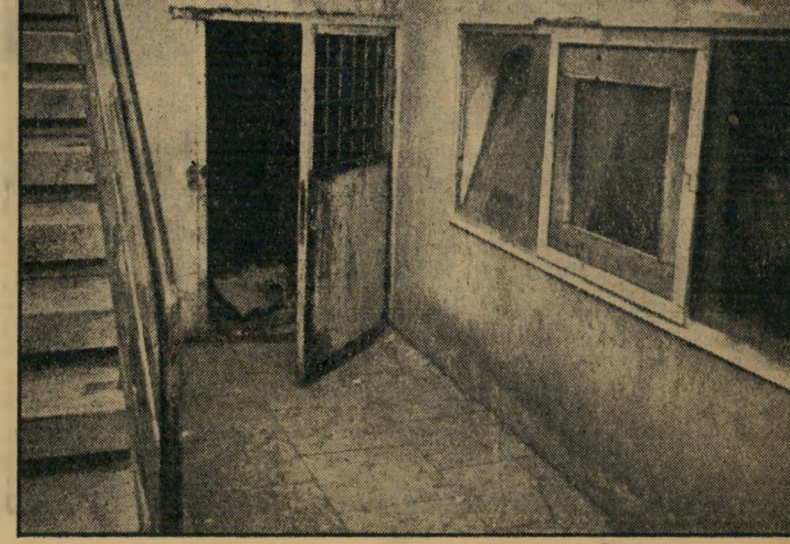
את שעות הפנאי משירותו הצבאי היה מבלה בחברת נוער הרצליאני. בילויים אלה כללו שיבה בבתי-הקפה בהרצליה, או נסיעה לערב לתל-אביב, לבילוי בבר. באחד הימים, לפני שנתיים, ניסה עמוס לגנוב מכונית. הוא נתפס, נכלא בחור המעצר היפואי. שם, בחברת עבריינים מעודים, גנבים ויצאנאות, הכיר חבר חדש: ישראלי נידרמן.

*** אחרי הפריצה, לבר ***

ישראלי נידרמן היה הצעיר מבניו של אחת ממשפחות מיסדי זכרון-יעקב. אביו היה מנהל הגמנסיה בזכרון. מאז ומתמיד היה ישראלי הכבשה השחורה במשפחה. גם הוא היה מופרע בנפשו. חולשתו העיקרית היתה גניבת מכוניות. למרות שמדי פעם היה נתפס ונשפט, היה חוזר לסררו. כתוצאה מכך הועמד פעם לבדיקה פסיכיאטרית.

ישראלי המשיך בספורט גניבת המכוניות גם בעל שרותו בצבא, ואפילו נשואיו לפני כשנה לא הצליחו לרפאו מתאחה זו. הוא רכש זירה ברחוב סטנד בתל-אביב, עבד תקופה מסוימת כמסגר, הרבה לבלות ב' כסית ובמועדון-התיאטרון.

פגישתו של נידרמן עם עמוס מלאך בכלא יפו הולידה בקרבם תכנית להקמת כנופיה, לא להגשים לבסוף את חלום הטיולים ברחבי העולם שקינן בלב שניהם. נידרמן

מחסן הכנופיה. המחסן הקטן מתחת למדרגות הבית ברחוב ריינס 48 בתל-אביב, בו החביאה הכנופיה את שלל הסיגריות שגנבה בגדרה, שהביא לתפיסתה ולגילוי כל פריצותיה.